

Légszomj 6. (Jegyzetversek járvány idején)

*vakcinarasszizmus. szívjuk be a szagot, amit
áraszt ez a szó! hallgassuk a ritmusát! forgassuk meg
a szánkban, ha érzünk még ízeket a vírus után!*

* * *

*a vakcinarasszizmus a mindenkori emberek,
embercsoportok szabványműködésének
meglehetősen pontos metaforája.*

* * *

*észre sem vettem, hogy virágoznak a fák.
a feleségem szól, s hirtelen nem a gyerekkori
kert jut eszembe, hanem hogy tavaly
éppen ilyen volt a tavasz, éppen így róttuk
a kilométereket a folyóparton, s épp így féltünk.
illetve nem így. azóta belefáradtunk a szorongásba.
már nem tölti ki minden pillanatunkat
a járványtól való rettegés. néha már én is
megfeledkezem róla. de ha eszembe jut, ha
olvasom a statisztikákat, annál fenyegetőbb
minden.*

* * *

*álló napokat ülök a számítógép előtt. magamnak is
azt hazudom, hogy dolgozom, de csak kattintgatom
a hülye videókat, és ismerősök, félismerősök
posztjai alatti kommentcunamikat olvasok. azzal
nyugtatom magam, hogy kell a kikapcsolódás is,
a társasági élet. olyan ez, mintha kocsmában ülnék,
néha egy üveg bort is magam mellé készítek. hallgatom,
illetve olvasom a sok hülyeséget. istenem, mennyi emberből
kiábrándultam a karantén alatt!, akikről korábban,*

felületesen ismerve őket, azt gondoltam, értelmesek, tehetségesek. jó írók, költők, jó emberek. közben meg...! persze, az is igaz, a jó emberekben régóta nem hiszek. mert senki nem különb, csak másként beteg. egyébként nem is rossz ebben az internet nevű virtuális kocsmában ücsörögni. olyan felszabadító! a sok fajejű részeg közt én is mondhatok baromságokat, akár ordíthatok, provokálhatok. itt a pofán csapás, a verekedés sem valóságos, nem kell mentőt hívni, legfeljebb, ha valakit annyira felidegesítenek, hogy fölmegy a vérnyomása, és agyvérzést kap, szívinfarktust. néha rám ír egy jószándékú józanabb, mintha egy unikum és sör mellett hozzám hajolna: hú, most nagyon belenyúltál a méhkasba! készakarva tetted? hát persze! lehet ilyen felfokozott hangulatban a méhkasba nem készakarva? ülök a gép előtt, s azt hazudom, hogy dolgozom, pedig éppen átszaladtam munkaidőben a közeli borozóba, ahol arról beszélgetünk, ha vége lesz a járványnak, ha tényleg nyitnak a teraszok, a kocsmák, ki merjünk-e menni az utcára, vagy annyi haragost gyűjtöttünk a karantén alatt, hogy a velük való találkozások a vírusnál is veszélyesebbek lehetnek.

* * *

ha nem tudnád, melyik ismerősöd milyen pártállású, elég rákattintani a járvánnyal kapcsolatos hozzászólásaira, s máris pontosan besorolhatod politikai rendszertanilag.